

L'obsessionaven una cova i un capità de lladres, amb clenxa i tot.

Ai, perdoneu que ens hàgim separat de l'objecte d'aquestes lletres mal girbades.

Es el cas paradoxal que avui el «Sanyó Ramon» fa i desfà per tal de donar saba a l'entitat que, gràcies als desvetllaments del descobert tan providencialment a Can Casaca, va prenent caire internacional, i, com a home d'acció, vol brindar-li dies de joia. Tot, és clar, a gust i a satisfacció dels que haurien de contribuir i no són contribuents.

L'ofici, emperò, té els seus quiebro i ens temem que no trobi, el magnífic «assessor», la correspondència merescuda.

L'«avalancha» és flor d'un dia i quan descobreix un mal conductor... Bueno, en fa molta via.

P.

Unes rectificacions molt interessants

L'amic del senyor de Riba, que ens comunicà les noves respecte el procedir altruïsta i desinteressat de dit senyor en relació amb la consignació que cobra de la Confederació Hidrogràfica del Pireneu Oriental, ens manifesta haver quedat molt reconegut per la forma amable com acollirem les seves noves i a l'ensem ens prega que desmentim el rumor de que el senyor de Riba hagi col·locat a la Diputació Provincial, com a secretari particular, un fill seu.

Ens diu, l'entranyable amic del senyor de Riba, que això no és cert. El senyor de Riba i España a qui ha col·locat per al dit càrrec és a un seu nebot.

També ens manifesta — pregant-nos que li perdonem l'oficiositat — que no és cert que el senyor Maluquer, president de la Diputació, hagi col·locat una filla seva en aquella casa. La senyoreta que ha estat col·locada recentment a la Diputació Provincial, no és filla del senyor Maluquer. Encara que també es digui Maluquer, dita senyoreta és solament neboda del digne President.

Altrament, el senyor Maluquer té un fill que cobra del tirà; però no precisament a la Diputació Provincial. El fill del senyor Maluquer disfruta d'una excel·lent col·locació, però en el Monopoli de Petrolis.

Queden, doncs, les coses degudament aclarides; i novament ens plau poguer atendre les manifestacions de l'al·ludit bon amic del senyor de Riba, a qui fem altra volta avinent que seguim a les seves ordres per tal de servir a la veritat.

Ja varem dir l'altre dia «que al bon pagador no li dolen prendes».

R.

Don Santiago de Riba y España

El senyor de Riba desitja que definitivament se l'anomeni «Don Santiago», d'acord amb la seva rectificació de conducta política, que vol revestir de les apariències de sinceritat que les circumstàncies requereixen. Els dies passen i cada dia té la seva hora. Mireu, sinó, el comportament de dit senyor pel que es refereix a la portada d'aigües al poble veí de Corró d'Avall.

El projecte de la portada d'aigües a dita localitat ha estat obra personal — consti a honor de tan bon patrici — de l'ex-delegat governatiu, el digne coronel d'artilleria don Ferran de la Torre, que amb una perseverància digna d'imitació, i un gran esforç de treball, ha aconseguit convertir en realitat tan important i necessària millora.

El senyor de Riba ha volgut honrar l'èxit del senyor La Torre presidint les festes que amb tant justificat motiu es celebraren a Corró d'Avall el passat diumenge, i contestà, amb veu potent, el *Visca el Rei!* que, al final dels actes esmentats, llançà, amb entusiasme, l'il·lustre militar.

Ho celebrem amb tota l'ànima i trobem molt bé que, per aquest i altres motius, el senyor de Riba no vulgui que l'anomenin «Don Jaume» i que, tornant pel fur de la seva manera de pensar i actuar, d'avui en avant hom el reconegui pel seus tres noms de «Don Santiago de Riba y España».

Per nosaltres no hi ha inconvenient. El mateix ens té Julio Cesar, que Julián Cereza. I, a més, que «Aunque la mona se vista de seda, mona se queda».

En la sessió del ple del 29 de setembre el conseller Sr. Agustí Aymerich va quedar de cos present.

«De cara al poble» va ésser acusat, en plena sessió pública, d'abús del càrrec en profit propi, i tota la seva defensa enfront d'una acusació documentada i concreta va quedar reduïda a assabentar-nos que havien tingut un petit descompte: que «no són tantes pessetes» com acabaven de demostrar.

Però resta ben provat el fet que en cada número de LLUITA hem vingut denunciant.

Al conseller Sr. Aymerich se li ha d'exigir que presenti la dimissió del càrrec. És indigne de pertènixer a la Corporació Municipal que ha d'administrar els cabals de la ciutat.

Crònica d'esports

Campionat segona preferent

El Terrassa fou vençut pel Granollers diumenge, per dos gols a zero

Bella partida fou la jugada diumenge passat pel Granollers contra el Terrassa, un dels primers classificats en aquest campionat.

El Granollers, amb els nous jugadors en la ratlla d'atac, va jugar un «excel·lentíssim» encontre que va tenir la virtut d'aconseguir un esplèndid triomf en abatre netament l'equip terrassenc, al qual s'imposà i anul·là el joc rapidíssim i ben combinat que posseeix aquest equip.

La victòria de l'onzè local fou aconseguida després d'una magnífica lluita, dura però noble, en la qual el públic pogué fruir de debò i com feia temps no ens havia estat possible.

Va obtenir el Granollers el primer gol als vint-i-cinc minuts del primer temps i el segon al quart després d'haver començat la segona part, essent-ne els autors Losada i Arribas.

Gallofré va deturar en dugues ocasions dues jugades perilloses que molt bé podien haver-se convertit en gols, sortint-ne lesionat en una d'elles.

El Terrassa va causar una magnífica impressió en el públic.

Els equips estaven formats per: Gallofré, Lladó, Miralles, Martí, Sala, Ortuño, Arribas, Gordi, Losada, Ubeda i Cabasés, el Granollers Uldemolins, Vila, Bartomeu, Castro, Santillana, Cadafalch, Valls, Parera, Sebastià, Sàinz i Castelló, el Terrassa.

Sojo perjudicà més l'onzè local que no al Terrassa.

Partit per avui

Aquesta tarda Gràcia i Granollers jugaran un interessant partit en el qual hom preveu una renyida lluita que fa difícil pronosticar qui en sortirà guanyador.

Amb tot, nosaltres, després de la reacció aconseguida en els rengles granollerins, ens decantem per una victòria del nostre equip o per un empat.

GOL

Contribuent

Quan se't presenti al cobrament l'impost d'inquilinat, recorda't que En Ramon Montaña assessor honorari de l'Alcaldia, paga 8'46 pessetes l'any. Es dir, DUES PESSETES AMB ONZE CÈNTIMS I MIG CADA TRIMESTRE.

Impremta Garrell : Granollers

Anís
Picarol

Demanen-lo a tot arreu

FABRICA DE LICORS I ANISSATS
de

Francesc Ventura

Xampany «Codorniu» i Xampany «Montbuy»

Despatx
Plaça del Bestiar, núm. 24

Granollers
Telèfon 75

Fàbrica
Plaça de la Mercè, 3, 4 i 5